

CSODATEVŐ

A RÖSZKEI SZENT ANTAL PLÉBÁNIA
HAVONTA MEGJELENŐ LAPJA

Tartalomból:

Szent Antal vers
pályázaton résztvevők:

Jenei Norbert:

Antal, kérlek! 2. old.

Bende Sándorné:

Jubileumra 3. old.

Katona Imréné:

Ima Szent Antalhoz!

4. old.

Punk Mária:

Hiába Antal 5. old.

Zádori Ferenc:

Páduai Szent Antal

6. old.

Misztériumjáték pályázat
előadásainak szövege:

I. Röszeiek előadása
7. old.

II. A szeged-
szentmihályiak
előadása 9. old.

Megjelent Páduai Szent
Antal Szűz Mária
ünnepén mondott
beszédeinek fordítása,
plébániánk kiadásában.

Ima a plébániáért

Urunk Jézus!

Te vagy feje az Anyaszentegyház titokzatos testének; te vagy hát feje a mi plébániánknak is, amely a nagy Egyháznak kicsiny része. Kérjük, terjeszd fölénk oltalmadat és add reánk áldásodat.

Áldd meg plébániánk híveit, és kegyelmeddel tedd buzgóvá őket. Áldd meg szeretettel és egyetértéssel a házastársakat; vezérelj jóra fiatalságunkat; adj megnyugvást az özvegyeknek, gondviselőt az árváknak, türelmet a betegeknek és szenvedőknek. Fordítsd a szíveket irgalommal a nélkülözők felé, és könnyíts a szűkölködők nehézségein.

Különösen könyörgünk egyházközségünk vezetőiért. Tartsd ébren bennük a kötelességérzetet, hogy mindenben Isten dicsőségét és az Egyház javát nézzék. Munkájukért áldd meg őket Urunk, mert te nagylelkű vagy mindazokhoz, akik tevékenykednek.

Aki élsz és uralkodol mindörökkön-örökké.

Ámen

Szent Antal vers pályázat

Versek:

Antal, kérlek!

Leszállt a köd rég erre a világra
Mint füst lepi be a milliós tömeget
Kevés a gyógyír emberek bajára
Nem mutat senki most utat, egyenest

Rohanva futnak át mind az életen
Fejvesztve üzik pénzeszsák álmaik
Össze kell tennem mind a két kezem
Imát fogannak rázkódó karjaim

Hol vagy már Antal, népek hús vigasza?
Árvízként tolul föl szegények panasza
Árva a nincstelen
Szíve a vérhegyen
Lelke is átfagyott
Bánata sárba font

Kinek ruháját fogjuk most kérlelve?
Ki lesz lelkünknek átfogó melege?
Ki beszél csodákat Lélektől áthatva?
Ki mondja nekünk nincs ok már bánatra?

Antal, kérlek, segíts nekünk!
Antal, kérlek, legyél velünk!

Látod, bűneink gályarabjai lettünk
A vágy a jobbra eltörpült bennünk
Mégis hívunk, vezess ki rosszakat
A rút piszokból omlasz le falakat

Hisz erőd akkor is megvolt, mikor
Fernandóból Antal lettél
Istenre bízva egyetlen életed, mérgezett
levesből ettél
Szeress hát minket, a tévelygő gyermeket
Vezess át minket, ne hagyj itt dermeteg

Hogy legyünk hálódnak tengeri gyümölcse
Ficánkoló életünk csapkodjon körbe
Fogj ki a mély vízből mindennap szüntelen
Maradunk viharban újra csak büntelen

Erőnk is elhagy, reszketünk jégen
Hamvaink maradtak, megannyi sír köszönt
Egykoron te mondtad tisztán és szépen:
„Csak a halak élnek túl a vízözönt.”

(Jenei Norbert)

Jubileumra

Kilencvenöt esztendeje összeültek ifjak, vének,
fölepült a szép kis templom,
kit válasszunk védszentjének?

Föláll az egyik atyafi, kalapját kezébe fogja,
én Szent Péterre gondoltam
– vigyázzon a halászokra.

Hisz ebben a kis faluban, sok ember él halászatból,
Ő is halász volt egykoron,
ember-halász a javából.

Hümmögnek a templomatyák, végül az egyik így szóla:
tiszteljük mi Szent Pétert is,
nálá van a mennyek kulcsa.

De segítő szent kellene, ki a bajban mellénk állna,
csodatévő erejével
a szegényt is megtalálja.

Ha kell, betegeket gyógyít, s ha ember nem hallgat rája,
tanulságos szent beszédét
a halaknak prédikálja.

Reá bízuk kis falunkat, vigyázzon ránk, kérjük egyre,
Páduai Szent Antal lesz
templomunknak védőszentje.

Ráncos arcok földerülnek, a szemekben könnyek ülnek,
Szent Antal lett pártfogója
a szegény röszei népnek.

És most itt e kis templomban összegyűltek ifjak, vének,
hálát adni az Istennek
és Pádua nagy szentjének.

Köszönjük, hogy megőrizted tüztől, víztől javainkat,
és ha Hozzád fohászkodtunk,
meghallgattad szavainkat.

Ígérjük, hogy szent hitünket soha, soha el nem hagyjuk,
dicsőséges szent nevedet
mindig imába foglaljuk.

Bende Sándorné

Ima Szent Antalhoz

Páduai Szent Antal egyházunk védőszentje,
Szegények és elesettek segítője
Nézz a mennyből le ránk,
Ó, hallgasd meg imánk!

Hozzád fordulunk benned bízva,
Mert álnok és csúf e világ,
Kemény az élet, sok a megpróbáltatás!
Ó, hallgasd meg imánk!

Míg sokan jómódban élnek és gazdagok,
Nem látják, aki szegény és elhagyott,
Nekik oly mindegy, van-e betevő falatod!
Ó, hallgasd meg imánk!

Nyújtsd felénk oltalmazón kezed,
Nézd a sok ártatlan, szenvedő gyermeket!
Szeretet nélkül élnek és éheznek!
Ó, hallgasd meg imánk!

Az önszeretet és közöny fátylat von szemünk elé,
Nem vesszük észre a magára maradt szülőt.
Nincs, aki szeresse, felé nyújtsa kezét,
Ó, hallgasd meg imánk!

Egyedül, magányban, elhagyatva él,
Már semmit sem remél.
Fájón feléd fordítja tekintetét, imádkozva kér.
Ó, hallgasd meg imánk!

Térdre borulva esdünk feléd,
Szánd meg híveidet és segíts,
Adj erőt, hitet, szívünkbe szeretetet!
Ó, hallgasd meg imánk!

Ne hagyj, hogy elvaduljon a világ,
Porba hulljon az erény, a tisztaság,
Tudjunk hittel, becsülettel élni tovább.
Ó, hallgasd meg imánk!

Páduai Szent Antal, életed legyen példakép ifjúságunk előtt!
Ne győzhessen a gonoszság és a bűn.
Még van remény, hogy szebb legyen a föld.
Ó, hallgasd meg imánk!

Ne legyen nyűg és teher a beteg szülő,
Gyermekekre várjon szebb, boldogabb jövő.
Istenbe vetett hitünk adjon lelkünknek erőt!
Ó, hallgasd meg imánk!

(Katona Imréné)

Hiába Antal

Véres öntudatunkból kimart bús nosztalgiák.

Kerestünk...

és néma harmóniák száradtak a jelenésekben,

míg mellettünk a táltos ellen-véleményekben

csak a hiába honvággyal

a hiába szegénység maradt

a megváltott világ egyetlen fiával.

Tovább kerestünk...

A kikiáltott szóért, szentért esdekeltünk,

és sikáltuk a lélek vajúdó öntudatát

de mezítlábas hitünk hiába szülte

szegény áldozatát

ránk ragadt a vérrel kevert új iszap

s a te példád hiába vetült jellemhóféhéren

az aranyglóriás ég alatt.

(Punk Mária)

Zádori Ferenc:
Páduai Szent Antal
 (Részlet)

1.
Páduai Szent Antalról
Írom ezt a versemet,
Amelynek megírásához
Kérem a kegyelmeket.
2.
Antalt már gyermekkorában
Kiválasztotta Isten.
A legenda szerint ekkor
Már több csodát is művelt.
3.
Ilyen csoda történt mikor
Egyik szentmise után
Imáiban elmerülve
Megjelenik a sátán.
4.
Antal nagyon megijedt és
A templomnak kövére
Keresztjelet rajzolt, s ekkor
Fény áradt ki belőle.
5.
A fényesség hatására
Az ördög kerekét old.
Úgy eltűnik a templomból,
Mint, aki soha nem volt ott.
- ...
31.
Egyik ilyen alkalommal
Történt a csodás eset
Szabadtéri beszéd közben
Nagy vihar keletkezett.
32.
Az emberek el akartak
Menni a vihar elöl,
De Antal biztatására
Ott maradtak helyükön.
33.
Körös-körül hullt az eső.
Ahol Antal prédikált,
Egy csöpp eső sem hullott
le
Így senki sem ázott át.
34.
A sátán rossz szemmel nézte
Szentünknek a sikerét.
Több kísérletet tett arra,
Hogy munkáját zúzza szét.
- ...
81.
Szent Antalt a nagy tudása
Képesé tette arra,
Hogy hittudomány tanárként
A pályáját folytassa.
82.
Nagy tudásához párosult
A nagy buzgósága is,
Amellyel elhallgatatta
A hit ellenségeit.
83.
Amikor megválasztották
Elöljárói posztra
A magasabb beosztását
Nem érezte soha.
84.
Azután is, mint egy testvér
Élt társaival együtt.
Mekülönböztetéseket
Soha nem tett közöttük.
- ...
166.
De rengeteg csoda történt
A szent halála óta
Ezen csodák térítsenek
Minket is a jó útra.
167.
A sok csodák birtokában
Antalt szentté avatta
Kilencedik Gergely pápa
S a nép is ezt kívánta.
168.
Majd egy szép nagy bazilikát
Kezdték el építeni,
Mely hosszú századokon át
A nagy szentet tiszteli.
169.
Második János Pál pápa
Engedélye alapján
A Szent földi maradványát
Újra megvizsgálhatták.
170.
A vizsgálat eredménye
Közzétette azt a tényt;
A beszéd apparátusa
Évszázadok óta ép!
171.
Szent Antal, ki olyan sokat
És szépen prédikáltál
Járj közbe miérettünk is
Az Istennek trónjánál!
172.
Oh, Szent Antal imáiddal
Segítsd magyar népünket,
Hogy egykor majd veled együtt
Dicsérhessük az Istent!

(A teljes szöveg olvasható lesz a plébánia honlapján.)
www.plebaniahivatal.roszkenet.hu

Misztériumjátékok:

I.

A röszkői gyerekek előadásában

Helyszín: egy ház, ahol gyűlést tartanak.

Szegény1: Már sokadjára beszélünk arról, hogy építsünk Röszkére templomot.

Nemes1: Minek az? Eddig is a palánki templomba jártunk. Jó az nekünk ezután is! Csak fölöslegesen költenék rá pénzt.

Nemes2: A szükséges szertartásokat kijönnek ellátni akár a ferences barátok is!

Szegény2: A szentmiséket házaknál tartjuk, a halottainkat a városba visszük. Sok istenfélő ember él itt is, tudunk mi is építeni Istennek hajlékot!

Több szegény: Úgy van!

Szegény3: Mi nem sajnálunk rá adakozni a kevés jövedelmünkéből, épp csak a földbirtokos urak féltik a pénzüket?

Nemes3: Nem a pénzünk féljük, csak nem akarunk felesleges kiadásokat!

Szegény1: Ha maguk ennyire féltik a magukét, majd összefogunk mi, adakozunk, kérünk és építünk templomot!

Több szegény: Úgy van!

Nemes2: Nem kell itt perlekedni! Mi is istenfélők vagyunk. Csak minek???

Nemes3: Na mindegy, próbáljuk meg!

Szegény3: Alapítsunk csoportot, aminek az legyen a feladata, hogy a templom építésével kapcsolatos ügyeket intézze, gyűjtse az adományokat.

Többen: Helyes!

Nemes1: Legyen egyesület!

Szegény2: Legyen az, ha annak hívják!

Többen: Keressünk neki valami hivatalos nevet!

Nemes3: Legyen Szeged-Röszkői Templom-Egyesület!

Szegény1: Most válasszunk védőszentet a templomnak és a falunak!

Szegény3: Igaza van, az ő segítségével is imádkozva biztosan hamarabb célba érünk!

Szegény2: De melyik szentet válasszunk?

Szegény1: Legyen Páduai Szent Antal, a szegények szentje! Eddig is sokszor meghallgatta már fohászunkat.

Nemes1: Mért pont a szegények védőszentje? Egyáltalán ki volt az a Páduai Szent Antal?

Nemes2: Hallottunk róla, rémlik valami, de többet kéne tudni róla, ha őt akarjuk!

Szegény3: Páter! Maga szépen is beszél, tud is róla beszélni, mondjon már róla valamit.

Páter: Szent Antal előkelő és vallásos családba született. Tizenöt éves korában elhatározta, hogy meghal a világnak, és csak Istennek él, ferences szerzetes lett. Testvéri békét teremtett a viszálykodók között, visszaadta szabadságát a bebörtönzötteknek, az erőszakkal, rablással vagy uzsorával szerzett pénzt visszajuttatta a kárvalotthoz. Akkora sokaságot indított bűnei megvallására, hogy a szentgyónások meghallgatására nem voltak elegendőek sem a testvérek, sem más papok. Életében nagyon sok csodát tett.

Miközben a Páter beszél, a többiek a színpad szélére mennek, a színpadon a csodák "jelennek meg".

Egy alkalommal Riminiben...

A Páter elhallgat, a történet „megjelenik”. Középpen Szent Antal alakja, körülötte halászok, oldalt a tenger.

Szent Antal: Testvérek! Mindenekelőtt az angyalok ujjongása fejeződik ki ezekben a szavakban: „az ég szépsége”!

Halászok: *(Miközben Antal beszél, folyamatos bekiabálásukkal zavarják)* Úgy beszélj, hogy megértsük! Menj innen, mert még elriasztasz mindenkit! Ki vagy te?!

Szent Antal: *(A tenger felé fordulva)* Halak! Jöjjetek! Legalább ti hallgassátok meg, mit beszélek Istenről! Amint az egyik csillag ragyogása különbözik a többitől, úgy a Boldogságos Szűz születése is különbözik minden más szent születésétől. *(Megmozdult a víz, és több hal dugta ki a fejét, majd a szent felé fordultak, mintha figyelnének.)*

Halászok: Nézzétek! Csoda történt! Ez az ember beszél a halak nyelvén!

Páter: Egy másik alkalommal Szent Antal egy zsidó embert meg akart győzni arról, hogy Krisztus tényleg jelen van az oltáriszentségben...

Zsidó: Ugyan Fráter, maga tényleg azt akarja velem elhitetni, hogy Isten ebben a kis kenyérben jelen van? Ezt maga sem gondolja komolyan!

Szent Antal: Én tudom, hogy így van. Neked is hinned kéne benne!

Zsidó: Kössünk fogadást. Egy hét múlva találkozunk ugyanitt, és nézzük meg, hogy a szamaram vajon hisz-e magának.

Páter: A zsidó ember egy hétig éhezette a szamarat.

Zsidó: Na Fráter. Én ide leteszem ezt a szénát, maga meg tartsa az oltáriszentséget. A szolgálóim idevezetik a szamarat. Ha a jószág az oltáriszentséget választja a széna helyett, az nekem elég bizonyosság.

(„Bevezetik” a szamarat, az pedig az oltáriszentség felé fordul, sőt térdre borul. A zsidó és az ott lévőek csodálattal nézik)

Zsidó: Ekkora csodát csak Isten vihet végbe! Ebben a kis darab kenyérben valóban jelen van!

(A színpadon ismét „megjelenik” a szoba.)

Nemes2: Hát igazán szép történet, meg hát Antal nemesi családból is származott, én amondó vagyok, hogy egyezzünk bele.

Szegény3: Köszönjük atyám a segítségét!

Nemes1: Én is azt gondolom, hogy jó lesz védőszentnek.

Nemes3: Mi lenne, ha az egyesületet Szeged-Röszkei Páduai Szent Antal Templom-Egyesületnek neveznénk?

Többen: Legyen!

Páter: Antalt - sírjánál történt számos imameghallgatás, gyógyulás és csoda miatt - IX. Gergely pápa alig tíz hónappal halála után szentté avatta. Csodatevő híre a hívő nép tudatában háttérbe szorította az evangélium hirdetőjének és a segítő szeretet apostolának alakját.

II.

A szeged-szentmihályi gyerekek előadásában

Vannak még csodák

Mesélő:

Halljátok hát a történetet,
 Kedves hívek, kik eljöttetek.
 Több száz évvel korunk előtt,
 Amikor Szent Antal eljött,
 S imádságos szent szívével,
 Bátor és tiszta lelkével,
 Sok emberrel, sok jót téve,
 Útjukat Isten felé vezérle.
 Mindig Isten nevében szónokolt,
 Ő, ki a szegények támasza is volt.
 Nem sokkal hagyta el a Krisztusi kort,
 S lám fiatalon, csöndben megholt.
 Azóta odafönn, a mennyben él,
 De onnan egyre csak ránk tekingél.
 Vágyik ide hozzánk a földre,
 Hogy újra hasson a tévelygőkre.

Szent Antal és Isten (mint férfihang jelenik meg) beszélgetése a mennyországban:

Isten: Antal! Mi nyomja úgy a szíved?

Antal: Ó, Uram! Csak megint az, ami már oly régóta.

Isten: Nem bánom. Hát legyen. Egy csepp időre az emberek közt most a helyed.

Antal: Édes Uram! Köszönöm! Nagy most az én örömöm. Mit úgy vágytam, teljesül: az emberek közé megyek segítségül.

Isten: Menj hát, ne késlekedj! Hisz rövid az időd, úgy siess! De vigyázz, mert oly sok veszély fenyeget, nem őrizhetem minden léptedet.

Szent Antal lekerül a mai világunkba:

Antal csodálkozva körbenéz: Hát megérkeztem! Magas házak, furcsa utak, cifra ruhájú emberek és guruló nagy szekerek? Micsoda világ ez! Fönről minden olyan más. Ott egy leány. Hiszen még hűvös van, és mégis alig van rajta ruha. Odamegyek hozzá. Megszólítja a nőt: Kedves Lányom, hogy meg ne fázzon, fogadja el kis kabátom!

Lány értetlenül: Kedves lányom? Meg ne fázzon? Micsoda fura fazon. Honnan csöppent maga ide? Nem kell nekem a kabátja vagy mije. Inkább a pénze. Persze csak valamiért cserébe. (Majd rákacsint Antalra és illegeti magát előtte.)

Antal: Pénzem az nincs, de bárcsak lenne, ha magán csak az segítene. De van egy megoldás: imádkozzon bátran Istenhez, Ő majd megsegíti.

Lány: Imádkozzanak csak a papok! Az aztán nem az én asztalom. Amúgy sem vagyok én jó semmi másra, csak hogy is mondjam, hogy megértse, hát csak a paráznaságra.

Antal: Hiszen Krisztusunk is megbocsájtott a bűnös asszonynak egy Simon nevű farizeus házában, amikor így szólt hozzá: „A hited megmentett téged, menj békével!” Higgy hát Te is, térj be Isten házába és imádkozz az Úrhoz, hogy Ő is így szóljon hozzád: „Bocsánatot nyertek bűneid.”

Lány csüggvedve: Bocsánatot? Nem kell nekem az Ő bocsánata! Nincs szükségem Istenre, sem másra, ahogyan Istennek és másnak sincsen énrám. (A lány otthagyja Antalt, aki csüggedten leül egy padra.)

Mesélő:

Ezekkel a szavakkal,
Magára maradt Antal.
Búsan egy padra telepedett,
Mellette három fiatal csevegett.

A három fiatal beszélgetése:

Zsuzsi (gúnyosan): Nézd már a sok mamikát! (A templom felé mutatva.) ezek még hisznek Istenben és képesek végigülni a dögunalmas miséket is a kedvéért. Hát én tuti belehalnék!

Vivi is gúnyosan: Nyugi, én is. Nem vagyok szent asszony, sem apáca, hogy csak éjjel-nappal imádkozzak (összeteszi kezeit). Inkább lógok veletek, na meg persze netezek.

Zsuzsi: Te meg mit lapulsz, Ami?

Ami (meglepődve): Mit lapulnék? Csak egyetértek veletek.

Zsuzsi: Aha! Egyetértesz velünk? De régen te is közéjük tartoztál (a templom felé mutat), vagy nem?

Ami: Régen igen, de már „megtértem”. Nem való az nekem, csak a nagymamám erőltette rám, hogy legyen vallásos, meg járjak templomba...

Zsuzsi: De hát a múltkor is láttam, hogy onnan jöttél ki, a templomból.

Ami: Csak, csak... Az úgy volt, hogy a nagyi megkért, hogy...

Zsuzsi közbevág: Bla-bla-bla. Ez csak mese. Szerintem „meg sem tértél”.

Vivi dühösen: Ezt nem hiszem el! Tök ciki, hogy megint közéjük tartozol. Megint? Ja, lehet, hogy ez mindig is így volt, csak azért hazudtál nekünk, hogy barátkozzunk veled.

Ami: Ez nem így volt, tudjátok, hogy én nem...

Zsuzsi megint közbevág: Elég már! Őket választottad, hát, szia és légy boldog az ő társaságukban!

Vivi: Leendő kis szent asszony. (Mondja gúnyosan és összeteszi két kezét.)

A két lány otthagyja Amit. Ekkor Antal, aki hallotta az egészet, odaül a lány mellé, és ezt mondja neki:

Antal: „*Boldogok lesztek, amikor gyűlölnék titeket az emberek, amikor kirekesztenek és szidalmaznak és kivetik neveteket, mint gonoszokat az Emberfiaért!*”

Ami pedig ránéz Antalra és folytatja az előbb hallott bibliai idézetet: „*Örüljete az azon a napon és vigadjatok, mert íme, nagy a ti jutalmatok a mennyben!*”

Antal: Ne szégyelld hát az Urat gyermekem! Emlékezz mit mondott a követéséről: „*Mert aki szégyell engem és az én igéimet, azt az Emberfia is szégyellni fogja...*”

Ami: Sajnálom, hogy rosszat tettem, sajnálom, hogy megtagadtam.

Antal: Ne nekem mondd! Mondd el Neki! (A templom felé mutat.)

A lány bemegy a templomba, Antal megint egyedül marad, ám ekkor egy hajléktalan megszólítja őt:

Hajléktalan: Ne haragudjon! Tudja már napok óta nem ettem egy falatot sem. Ki tudna segíteni egy pár forinttal?

Antal: Bárcsak tudnék rajtad segíteni, drága Testvérem. De hát térj be Isten házába, Ő megsegít majd téged, meglásd.

Hajléktalan: Látod eddig is, hogy segített nekem?! Se otthonom. Se családom. Se pénzem. Se semmim. Nincsen semmim. Ha létezik a te Istened, miért hagyja ezt?

Antal: Tudom, hogy nehéz az életed, de tudod mit mondott Jézus, az Isten fia: „*Boldogok vagytok, ti szegények, mert tiétek az Isten országa. Boldogok vagytok, akik most éheztek, mert kielégítenek benneteket.*”

Hajléktalan dühösen: Méghogy boldogok? Hát akkor éhezzen, szenvedjen, fázzon és sírjon Ő helyettem! Jöjjön le és cseréljünk életet! Bolond ember maga! (Legyint egyet.)

A hajléktalan mérgesen elmegy, Antal utána akar sietni, de Isten szól hozzá:

Isten: Antal! Hagyd őt! Lejárt az időd. Vissza kell jönnöd!

Antal: De Uram! Még nem végeztem, még annyi...

Isten: Vissza kell jönnöd!

Antal sóhajtva engedelmeskedik és visszamegy a mennybe.

Mesélő:

Antal, kikkel találkozott,
Azoknak szíve csak nem nyugodott.
Fülükben Antal szava csengett,
Miközben a harang, mint érc, úgy zengett.
Megjelent a leány, meg a hontalan,
S a templomba léptek hangtalan.
És lám a két „hitetlen” is megérkezett,
Fejüket lehajtva mindkettő belépett.

Isten és Antal látja mindezt. Antal így szól boldogan.

Antal: Te is látod Uram? Hát csak nem volt látogatásom hasztalan!

Isten: Azért várjunk még. Ezután még nem megy minden azonnal, időre van szükségük. Ez csak az első lépésük volt a helyes úton. Az első lépés, de egyben a legfontosabb is.

Mesélő:

Időre van bizony szükség,
Közben eltelik jó pár év még.
Azóta az öt sors egybeforrt,
Ki látott már ennyi jó barátot?
Együtt hisznek, együtt igen,
Barátságban, szeretetben.

Megérkeznek mind az öten: a leány, a három fiatal és az is, aki régebben hajléktalan volt. Szeretettel üdvözlik egymást, majd beszélgetni kezdenek.

Lány: Emlékeztek, hogy 4 éve pont ezen a napon találkoztunk egymással?

A volt hajléktalan, Kati: Igen, és pont attól a naptól kezdve változott meg gyökeresen az életünk.

Ami: Akkor találkoztunk azzal a titokzatos idegennel, akinek mindezt köszönhetjük.

Zsuzsi sajnálkozva: Már aki találkozott vele.

Vivi: Hát igen. Sajnos mi nem láttuk, és nem hallottuk Őt. Mégis mi is neki köszönhetjük azt, hogy most itt vagyunk.

Zsuzsi: Hogy itt vagyunk, hiszünk és, hogy azóta elválaszthatatlan kis társaság lettünk. (Mindannyian mosolyognak és összeölelkeznek. Középre „szorul be” Ami.)

Ami nevetve: Jaj, azért még ne nyomjatok össze!

Kati: Halljátok? Megszólalt a harang! El ne késsünk!

Lány: Gyerünk és énekeljünk Neki teljes szívünkben!

Zsuzsi: Biztosan hallani fogja onnan fönről. (Mosolyogva felnéz.)

Mindannyian betérnek a templomba, az énekkarba mennek és együtt éneklük a következő dalt:

Legyen a béke teveled! Legyen a béke teveled!

Legyen a béke teveled! Legyen a béke, béke, béke teveled!

Mesélő:

Nagy volt Antal boldogsága,
Teljesült szíve leghőbb vágya.
Mindent tisztán látott s hallott,
És röviden csak így szólott:

Antal: Legyen a béke veletek is!

Páduai Szent Antal Szűz Mária ünnepein
mondott beszédei megjelentek magyar
fordításban.

Antal mindenekfelett zseniális lelki mester és teológus volt, akit utóbb az egyház az „evangéliumi doktor” címmel tüntetett ki, XII. Pius pápa pedig 1946-ban az egyháztanítók sorába emelt. Minden, ami a nép szemében legendává tette őt, határozott emberi kiállításában és spirituális következetességében lett nyilvánvaló. Antal saját korának fia volt úgy kulturális, mint vallási értelemben, pontosan ismerte a középkori ember önértékelését, vágyait, gondolkodásmódját, s a Szentírást ennek megfelelően, mintegy alkalmazott módon hirdette.

CSODATÉVŐ

A röszkői egyházközség havonta megjelenő lapja

Szerkesztette: Ábrahám Judit, Kiss Gábor

Nyitóoldal képeit rajzolta: Kohn Róbert

Lektorálta: Liszkai Tamás plébániai kormányzó

E-mail: csodatevo@citromail.hu